

Een zusje over de grenzen

Twee Vlaamse gemeenten doen hun samenwerkingsverbanden uit de doeken

Tim Bernaers (c)

Mol heeft Santo Tomás (Nicaragua), Kara Kara (Niger), Peja (Servië) en Kall (Duitsland) als partnersteden. Kaprijke heeft vriendschapsbanden met Sambreville. Het verhaal achter de jumelages van beide Vlaamse gemeenten.

De laatste jaren is er op het vlak van partnersteden één en ander veranderd, ook in de lokale politiek. Vandaag de dag heeft elke gemeente immers een schepen die instaat voor ontwikkelingssamenwerking of jumelagewerking. Waarom gaan steeds meer Vlaamse gemeenten samenwerkingsverbanden aan met gemeenten over de (lands)grenzen?

Het ontstaan

Deze samenwerkingsverbanden komen meestal door louter toeval tot stand. Toch vindt men bij nader inzien op drie verschillende niveaus duidelijke motieven terug. Sommige gemeenten hopen de noord – zuidverschillen te verkleinen, anderen willen hun belangen binnen Europa versterken en een laatste groep ziet de voordelen ervan in op nationaal niveau.

Gezien de huidige politieke situatie in België wordt het steeds belangrijker om goede relaties met gemeenten aan de andere kant van de taalgrens te onderhouden. Kaprijke had deze boodschap al lang begrepen en heeft met Sambreville een Waalse zuster gemeente. De banden tussen deze twee gemeenten vormen geen echte jumelage. Bij jumelage gaat het immers om twee

gemeenten die in een verschillend land liggen. Kaprijke en Sambreville zijn partnergemeenten.

Het idyllische Meetjesland

De band tussen Kaprijke en Sambreville is ontstaan door een RTBF-reportage. Sambreville was gefascineerd door de idyllische omgeving van het Meetjesland en is vervolgens bij de Kaprijkse schepen Jacques De Meyer op gesprek gekomen om de mogelijkheden te verkennen. Hieruit vloeide al snel de ondertekening van een vriendschapscharter voort.

Kaprijke en Sambreville zijn partnergemeente geworden uit interesse. Ze gaan op een zeer informele manier met elkaar om en de contacten zijn niet gebaseerd op een politieke band. De band bestaat nu al zo'n 8 jaar en er is een continue uitwisseling op het vlak van onderwijs, cultuur en toerisme.

Schepen De Meyer verwijst ook nog even naar de regeringsperikelen. Hij begrijpt niet dat iedereen zo moeilijk doet over de gewestvorming en spaart zijn kritiek niet. "Waar zijn ze toch mee bezig? In onze stedenband hebben we nooit problemen tussen Walen en Vlamingen gekend", stelt hij verbaasd. Hij gaat zelfs nog verder. "Als iedereen elkaar zou willen leren kennen en verder wil kijken, dan zouden ze wel merken dat er geen problemen zijn." "Dat nu juist de geboorteplaats van Hippoliet J. Van Peene (schrijver van het Vlaams volkslied 'De Vlaamse Leeuw', *nvdr.*), het toonbeeld van Vlaams nationalisme, een vriendschap aangaat met een Waalse gemeente moet toch als voorbeeld kunnen dienen voor de rest van ons land."

Burgerlijk idealisme

De Kempense gemeente Mol wil vooral de groeiende kloof tussen rijk en arm verkleinen. De Kempenaren hebben een stedenband met Santo Tomás in Nicaragua, Kara Kara in Niger, Peja in Kosovo en Kall in Duitsland. De band met Santo Tomás is de oudste, ze houdt al meer dan twintig jaar stand. De werking rond Kosovo bestaat ongeveer zes jaar en de officiële band met Kara Kara wordt rond 9 februari een feit.

"Het ontstaan van de jumelages is geen toeval", vertelt de Molse schepen voor ontwikkelingssamenwerking Rit Kerstens. "Ze zijn gegroeid uit het idealisme van een aantal inwoners van Mol, mensen die naar Nicaragua trokken en ter plaatsse projecten opstartten. Deze werden dan vervolgens ondersteund door de Molse gemeenteraad met economische projecten, zoals het zelfstandiger worden van de plaatselijke gemeenten, uitwisselingen van jongeren... De projecten lopen onder toezicht van een speciaal daarvoor opgericht comité, het Nica-comité.

De band met Kara Kara is gegroeid vanuit de wereldwinkel in Mol. Zij startten vele projecten voor vrouwenemancipatie op. Nu wordt ook deze band door de

gemeente ondersteund. Huidige projecten zijn het verschaffen van microkredieten aan Nigerezen, het geboortebos (voor elke boreling in de gemeente Mol wordt een boom geplant in Kara Kara, *nvdr.*), het oprichten van scholen en vooral waterzorg. Doel van het laatste project is van elkaar te leren hoe er zuinig met water omgesprongen kan worden”, aldus schepen Kerstens.

“In Kara Kara en Santo Tomás, prille democratieën, zijn er doorheen de jaren goede contacten opgebouwd met de plaatselijke bevolking en de stamhoofden. Deze contacten zorgden ervoor dat de gebrekkige administratieve systemen grondig hervormd werden zodat er meer ruimte werd gecreëerd voor betere kinderrechten, rechten voor vrouwen, ... Hierdoor worden ook de niet altijd even stabiele omstandigheden in ontwikkelingslanden omzeild. “

“De Kosovo-werking staat momenteel op een laag pitje, gezien de spanningen ter plaatse (de onafhankelijkheid van Kosovo, *nvdr.*). De aanwezigheid van de gemeente Mol en van Artsen Zonder Grenzen hebben er mede voor gezorgd dat het naoorlogse Kosovo van een ontwikkelingsland tot een volwaardig Oost-Europees land geëvolueerd is. Het Kosovo-comité staat samen met de gemeente Mol in voor gezondheidsprojecten en tracht de bevolking te sensibiliseren.”

Over de partijgrenzen

Jumelages ontstaan meestal op initiatief van niet-politiek gebonden mensen. De politiek moet dergelijke projecten ondersteunen. “Maar het zou onverantwoord zijn, mocht men enkel vanuit de politiek vertrekken. Er is een basis voor deze jumelages nodig en daar heb je de bevolking voor nodig”, voegt Kerstens er nog aan toe. “Jumelages moeten over de partijgrenzen heen worden aangegaan, zodat ze ook na een coalitiewissel nog kunnen blijven bestaan.”

Stien Lambaerts & Tim Bernaers
13 januari 2008